

JOSE PÍO BELTRÁN: “VULL AMPLIAR LA PRESENCIA SOCIAL DEL CSIC”

Nou coordinador institucional del CSIC

El Consell Superior d'Investigacions Científiques fou fundat, després de la guerra civil, sobre els ciments de la Junta de Ampliación de Estudios alçada per la República. Complia les funcions que tenia, per exemple, el Centre National de la Recherche Scientifique francès o el Consiglio della Scienza italià. Això explica que tingués un fort component ideològic i, en conseqüència, centralista: el gros de la institució, els instituts, es concentraven i es concentren encara a Madrid. Aquesta tendència, però, s'està invertint avui dia «amb el canvi de l'estructura política de l'estat, amb la descentralització autonòmica», segons afirma José Pío Beltrán, coordinador institucional del CSIC per a la Comunitat Valenciana des de fa tres mesos. «Ara també s'intenta de construir els instituts en entorns universitaris i de propiciar-ne la col·laboració: el mateix Reglament de Funcionament del CSIC permet pràcticament qualsevol fórmula de col·laboració científica», afirma.

En el perfil científic del nou coordinador destaca, per damunt de tot, la itinerància: «Vaig estudiar als Estats Units i a Alemanya; he estat director del Departament de Bioquímica de la Universitat de València; sóc investigador del CSIC i actualment treballo en un institut de caràcter mixt amb la Universitat Politècnica de València». Aquest «festeig» amb institucions tan distintes ha dotat Pío Beltrán d'un gran instint *diplomàtic* pel que fa a la col·laboració entre institucions. «No m'agraden els conflictes institucionals —afirma. La política científica deixa normalment poc de marge a la lliça política; quan es barregen ciència i estratègia política, malament.»

Però les relacions del CSIC amb les institucions valencianes no poden anar millor. Si, fins fa uns quants anys, la presència del Consell en la comunitat es limitava a l'Institut d'Agroquímica i Tecnologia d'Aliments (IATA), el de Física Corpuscular (IFIC), el d'Estudis Documentals i Històrics sobre la Ciència (IEHD) i el Centre d'Aqüicultura de Torrelas a Castelló, els últims anys han propiciat una veritable explosió de centres, instituts i, també, de sigles: ara hi ha, a més, el de desertització (CIDE), el de Biologia Molecular i Cel·lular de Plantes (IBMCP), el de Tecnologia Química (ITQ), «ens hem associat amb l'Institut de Neurociències d'Alacant i estem construint, a hores d'ara, l'Institut de Biomedicina», assenyala Pío Beltrán. Però, més que no la qüestió quantitativa, el nou coordinador vol remarcar l'amplitud d'àrees de coneixement que abracen els nous centres i instituts: recursos naturals, química i tecnologia química, física i tecnologia física, humanitats, biologia, medicina, etcètera. «Això vol dir que hi ha, a hores d'ara, un bon caldo de cultiu

científic a la comunitat que ha permès la progressiva implantació del Consell», explica Beltrán. I postil·la: «sempre m'ha molestat la tendència valenciana al victimisme: més que no preguntar què havíem fet per a tenir tan pocs centres, calia demanar-se pel que *no* féiem. Ara s'ha vist que, quan hi ha projectes seriosament plantejats i equips d'investigadors en línies de treball solvents, el CSIC s'ha implantat a la Comunitat.»

Pel que fa a les relacions CSIC/Universitat de València, «les dades parlen: de nou centres i instituts que hi haurà a la comunitat, en cinc (IATA, CIDE, IBM, IEHD, IFIC) hi ha la participació activa o decisiva de la Universitat de València», recompta satisfet aquest químic format a l'*Alma mater* valentina. «A més, la UV-EG està construint ara, al costat de l'IATA, l'edifici d'instituts que albergarà l'IFIC i, en breu, el Consell construirà al darrere la Planta Experimental», continua entusiasmat. Millor impossible.

Entre els propòsits del nou coordinador figura, «sobretot, consolidar els nous centres i instituts. Però també voldria millorar la presència i la imbricació del CSIC en la societat valenciana. Vull dir la seua presència institucional. La seua delegació, al carrer Botànic Cavanilles, s'ha quedat insuficient. Caldria un nou marc per potenciar les relacions amb el públic, programar conferències, exposicions i un llarg etcètera». Que hi haja sort, doncs.

MÈTODE

